

Raad voor Vreemdelingen- betwistingen

Arrest

nr. 31 064 van 3 september 2009
in de zaak RVV 40 613 / IV

In zake: ~~1. KURTESI Isuf~~
2. SANJIC Avdi

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. DE POURCQ
Nachtegaalstraat 47
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat ~~KURTESI Isuf~~ en ~~Avdi SANJIC~~ die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 24 april 2009 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2009.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. DE POURCQ en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

KURTESI Isuf.

*A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeuner afkomstig uit ~~Obilje~~ en bent u Kosovaars staatsburger. Op 29 september 1999 vroeg u voor het eerst in België asiel aan. Hierin nam het Commissariaat-generaal op 10 maart 2003 een weigeringsbeslissing omdat u niet voor het gehoor op het Commissariaat-generaal was komen opdagen. Op 12 juni 2008 diende u een tweede asielaanvraag in. Hierbij verklaarde u dat de problemen die u bij uw eerste asielaanvraag aankaarte volledig met de

waarheid overeenstemden. Bij uw tweede asielaanvraag gaf u aan dat er drie dagen na het einde van de NAVO-bombardementen in Kosovo in juni 1999 bij u thuis Serviërs langskwamen die u bedreigden en die u dwongen aan hun zijde tegen het UÇK (Kosovaars Bevrijdingsleger) te strijden. U liet daarop uw familieleden thuis achter. Zelf collaboreerde u met een Servische militie tot in augustus 1999 ongeveer. Zo moest u ondermeer schuilplaatsen van het Albanese UÇK aanduiden en werd u zelfs gedwongen om in het plaatsje Mazgit een twintigtal mensen te doden. In augustus 1999 zei de kapitein van de militie plots dat u mocht gaan. U keerde naar uw woning in Obilic terug. Uw Albanese buurman bracht u op de hoogte van het feit dat uw familieleden, i.e. uw partner, S.A. (...) (O.V. 4.817.580), uw kinderen, uw vader, uw broers en uw schoonzussen, naar Montenegro gevlucht waren. Hij zei u ook dat het UÇK u zocht. Daarop trok u op uw beurt naar Montenegro waar u uw familie vervoegde. Op dat moment had u echter nog uw wapens bij die u in de voorbije twee maanden gebruikt had en daarom werd u door de Montenegrijnse politie naar Belgrado gestuurd. Toen u uit Belgrado terugkeerde was uw familie al vertrokken naar België. U vervoegde hen onderweg en vroeg hier asiel aan. Sindsdien verbleef u onophoudelijk in België. In België informeerde u in 2005 via een Belgische Roma-organisatie naar de huidige situatie van uw huis in Obilic. U kreeg antwoord van het Housing and Property Directorate, een commissie die zich met eigendomsproblemen in Kosovo bezighoudt, dat uw huis volledig vernietigd is. In 2008 werd u door de Franse politie tegengehouden toen u naar een familielid onderweg was. Korte tijd later werd u naar België teruggestuurd. Na uw terugkeer vatte u het plan op naar Kosovo te reizen om nieuwe Kosovaarse identiteitsdocumenten te verkrijgen. Aan de Kosovaars-Servische grens in Mitrovica werd u echter tegengehouden. De Kosovaarse grenspolitie had immers uw naam in de computer ingevoerd en zo ontdekten ze dat u in 1999 een tijdje met de Serviërs gecollaboreerd had. De Franse KFOR-militairen brachten u daarop terug naar Servië. Als noodoplossing ging u dan maar om nieuwe documenten te Nis en Kraljevo in Servië. De Servische autoriteiten gaven u die documenten pas nadat u smeergeld had betaald. Deze reis toont voor u aan dat u niet meer naar Servië noch naar Kosovo kon terugkeren, omdat u vreest dat uw kinderen en uzelf er wegens uw collaboratie met de Serviërs gedood zullen worden.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw licna karta (identiteitskaart) (uitgereikt op 5 april 1996 te Obilic); uw oude en nieuwe paspoort (respectievelijk uitgereikt op 20 augustus 1996 te Pristina en op 20 september 2007 door de Servische ambassade te Brussel); uw geboorteakte (uitgereikt op 27 mei 2008 te Nis); uw legerdienstboekje (uitgereikt op 23 januari 1992); uw nationaliteitsbewijs (uitgereikt op 27 mei 2008 te Nis); uw lidkaart van een Belgische Romavereniging (uitgereikt op 12 maart 2008 te Sint-Niklaas); uw gezondheidsboekje (uitgereikt in 1998 te Obilic); het oude en nieuwe paspoort van uw zoon D. (...) (respectievelijk uitgereikt op 20 augustus 1996 te Pristina en op 20 juli 2007 door de Servische ambassade te Brussel); het paspoort van uw zoon N. (...) (uitgereikt op 20 juli 2007 door de Servische ambassade te Brussel); de geboorteaktes en de nationaliteitsbewijzen van uw zonen D. (...) en N. (...) (alle uitgereikt op 27 mei 2008 te Nis); de Belgische geboorteaktes van uw kinderen A. (...), E. (...) en A. (...); een aantal documenten betreffende uw eigendommen in Obilic, waaronder een document waaruit blijkt dat u het pensioen van uw grootmoeder mocht ontvangen (d.d. 28 april 1994), twee documenten waaruit blijkt dat uw vaders firma op uw naam gezet werd (d.d. 21 april 1997 en 4 december 1997) en een belastingbrief (d.d. 31 december 1998); een brief van het Housing and Property Directorate te Pristina waaruit blijkt dat uw woning vernietigd is (d.d. 15 november 2005); verschillende Servische bustickets die moeten aantonen dat u in mei 2008 naar Servië terugkeerde; twee verklaringen van het OCMW waaruit blijkt dat u sinds 29 september 1999 steun ontvangt (d.d. 2 april 2008 en 13 mei 2008); de overlijdensakte van uw vader (uitgereikt op 10 maart 2006 te Antwerpen) en verschillende documenten in verband met de teraardebestelling van uw vader; verschillende schoolattesten die aantonen dat uw kinderen in België regelmatig naar school gaan (d.d. 30 maart 2009 en 31 maart 2009) en de Belgische verblijfsdocumenten van uw broers K.K. (...) (O.V. 4.909.012) en N.K. (...) (alias K. (...)) (O.V. 4.884.652) en hun echtgenotes.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er vastgesteld te worden dat er door diverse tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen en tussen uw verklaringen en die van uw partner S.A. (...) (O.V. 4.817.580) geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u gedwongen werd met de Serviërs te collaboreren. Zo verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag dat u enig kind was en geen broers had (CGVS 1e AA, p.6). Bij uw tweede asielaanvraag beweerde u echter dat er op het moment dat de

Serviërs u dwongen om met hen te collaboreren twee broers bij u thuis aanwezig waren. Uw ene broer, N. (...), slaagde er op tijd in zich in de kelder te verstoppen en uw andere broer, K. (...), kon nog net naar een woning iets verderop vluchten (CGVS 2e AA, p.9). Geconfronteerd met de vaststelling dat u bij uw eerste asielaanvraag te kennen gaf enig kind te zijn, repliceerde u dat u bij uw eerste asielaanvraag in een soort comateuze toestand verkeerde (CGVS 2e AA, p.13). Deze uitleg is echter geenszins afdoende, temeer daar uw partner vertelde dat, toen de Serviërs bij jullie aanklopten om u mee te nemen, uw broers niet bij jullie thuis aanwezig waren, maar in hun eigen huizen verbleven (CGVS 2e AA partner, p.3-4). Verder beweerde u dat de periode waarin u met de Serviërs moest collaboreren drie dagen na het einde van de bombardementen startte (CGVS 2e AA, p.7-8), terwijl uw partner ten stelligste verklaarde dat u tijdens de bombardementen met hen moest collaboreren (CGVS 2e AA partner, p.3). Voorts verklaarde u dat u vanaf het moment waarop u gedwongen werd met de Serviërs te collaboreren u uw familieleden niet meer terugzag in Kosovo (CGVS 2e AA, p.9-11). Uw partner zei echter dat ze u na uw collaboratie met de Serviërs nog in Kosovo zag (CGVS 2e AA partner, p.3-4). Ten slotte beweerde u bij uw eerste asielaanvraag dat, toen u in 1999 uit Kosovo vluchtte, u samen met uw partner en uw kinderen naar Servië en vervolgens naar Montenegro trok. U liet uw vader in Kosovo achter omdat hij niet wou vertrekken en u wist niet wat er van hem geworden was (DVZ 1e AA, vraag 42). Bij uw tweede asielaanvraag verklaarde u evenwel dat uw partner samen met uw vader en uw twee broers N. (...) en K. (...) Kosovo na de NAVO-bombardementen verliet. Ze vertrokken in de periode dat u met de Serviërs moest collaboreren, i.e. tussen half juni en half augustus 1999. U verliet Kosovo omdat u van uw buurman vernomen had dat uw familieleden naar Montenegro vertrokken waren. Toen u met het verschil in uw verklaringen geconfronteerd werd, wees u erop dat u bij uw eerste asielaanvraag heel bang was, dat u toen niet wist wat u zei doordat u medicatie nam en u herhaalde dat uw familieleden voor uw vertrek uit Kosovo al uit Kosovo weg waren en dat u ze in Titograd (het huidige Podgorica, Montenegro) terugvond (CGVS 2e AA, p.10-13). Deze uitleg is echter geenszins afdoende, daar uw partner uitdrukkelijk verklaarde dat jullie op dezelfde dag tijdens de NAVO-bombardementen samen in dezelfde auto Kosovo verlieten (CGVS 2e AA partner, p.2-3). Bovenstaande bevindingen nopen ertoe te besluiten dat er aan uw verklaringen betreffende uw gedwongen collaboratie met de Serviërs geen enkel geloof meer kan worden gehecht. Daar er aan uw collaboratie met de Serviërs geen geloof gehecht kan worden, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering dat, toen u in 2008 naar Kosovo zou zijn teruggekeerd, u wegens deze collaboratie niet in Kosovo binnengelaten werd. Deze vaststelling zet bijgevolg tevens uw verklaringen dat u toevolge naar Kosovo probeerde terug te keren op de helling (CGVS 2e AA, p.6-7). Hieraan kan overigens nog toegevoegd worden dat de geloofwaardigheid van uw beweerde terugkeer naar Kosovo door een tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en die van uw partner nog verder ondermijnd wordt. Zo beweerde u slechts tot in Mitrovica geraakt te zijn en aan de brug over de Ibar – wat volgens u de grens tussen Kosovo en Servië zou zijn, quod non – door de Kosovaarse douane tegengehouden te zijn. Verder zou u niet geraakt zijn (CGVS 2e AA, p.7). Volgens uw partner vertelde u haar echter na uw terugkeer dat u jullie vernietigde huis in Obilić tijdens uw reis gezien had (CGVS 2e AA partner, p.4). Bovenstaande vaststellingen zetten dan ook de geloofwaardigheid van uw terugkeer naar Kosovo ernstig op de helling.

Ten slotte kan hier nog aan toegevoegd worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratief dossier blijkt dat de afgelopen jaren de veiligheidssituatie voor Roma in Kosovo aanzienlijk verbeterd is en in verscheidene Kosovaarse gemeenten als kalm en stabiel omschreven wordt.

De door u in het kader van uw tweede asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw licna karta (identiteitskaart), uw oude en nieuwe paspoort, uw geboorteakte, uw legerdienstboekje, uw nationaliteitsbewijs, uw lidkaart van een Belgische Romavereniging en uw gezondheidsboekje bevestigen uw identiteit, uw nationaliteit, uw etnie en het feit dat u aan de dienstplichtwetten van het voormalige Joegoslavië voldeed. Hieraan wordt in bovenstaande beslissing echter geenszins getwijfeld. De identiteitsdocumenten van uw kinderen bevestigen hun identiteit en hun nationaliteit. Ook deze staan hier niet ter discussie. De documenten betreffende uw eigendommen bevestigen dat u in Kosovo een firma bezat en dat u er belastingen betaalde. Hieraan twijfel ik evenmin. Wat betreft de brief van het Housing and Property Directorate dient er vastgesteld te worden dat het hier gaat om een kleurenkopie. Bovendien blijkt uit de website van deze commissie dat het nummer van de klacht waarnaar in de door u neergelegde brief gerefereerd wordt verkeerd samengesteld is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dit zet dan ook de authenticiteit van dit document danig op de helling. Aangaande de Servische bustickets dient er opgemerkt te worden dat, hoewel uw naam niet op deze tickets vermeld staat, in deze beslissing aan uw reis naar Servië niet meteen

getwijfeld wordt. Het geheel van voorgaande documenten doet evenwel geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen dat er enerzijds aan uw vluchtrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht en dat anderzijds de veiligheidssituatie voor Roma in Kosovo de afgelopen jaren aanzienlijk verbeterd is. Voorts tonen de twee verklaringen van het OCMW, de verschillende documenten in verband met het overlijden en de teraardebestelling van uw vader en de verschillende schoolattesten van uw kinderen enkel aan dat u de afgelopen jaren in België verbleef en dat uw vader hier overleden is. Ook hieraan wordt niet getwijfeld, maar deze elementen hebben op zich geen relevantie voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging of van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten aanzien van uw land van herkomst. Ten slotte doen de Belgische verblijfsdocumenten van uw broers die hier in België in de hoedanigheid van vluchteling erkend werden evenmin afbreuk aan de weigeringsbeslissing die ten aanzien van u en uw partner genomen wordt, gezien elke asielaanvraag op haar individuele merites beoordeeld dient te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

SANIJE Avdi:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeunerin afkomstig uit Mitrovica en bent u Kosovaars staatsburger. Op 30 september 1999 vroeg u voor het eerst in België asiel aan. Hierin nam het Commissariaat-generaal op 12 maart 2003 een weigeringsbeslissing omdat u niet voor het gehoor op het Commissariaat-generaal was komen opdagen. Op 12 juni 2008 diende u een tweede asielaanvraag in. Uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw tweede asielaanvraag integraal baseert op dezelfde motieven die uw partner, I.K. (...) (O.V. 4.817.580), aanhaalde. Zo verklaarde u dat Serviërs op een dag tijdens de NAVO-bombardementen uw partner, I.K. (...) (O.V. 4.817.580), meenamen en dat ze hem dwongen om met hen samen te werken. Ongeveer een week later kwam hij terug. Enige tijd later werden jullie door Albanezen van het UÇK (Kosovaars Bevrijdingsleger) gedwongen te vertrekken. Samen met uw partner, uw schoonbroers, uw schoonvader en uw kinderen verlieten jullie Kosovo en trokken jullie via Montenegro naar België. Sindsdien verbleven jullie voortdurend in België. U verklaarde niet naar Kosovo te kunnen terugkeren omdat u zowel de Serviërs als de Albanezen vreest. Ter staving van uw identiteit en/of asiërolaas legde u de volgende documenten neer: uw paspoort (uitgereikt op 20 juli 2007 door de Servische ambassade te Brussel); uw geboorteakte (uitgereikt op 29 mei 2008 te Kraljevo); een document dat uw afkomst uit Mitrovica bewijst (d.d. 20 mei 1997) en een nationaliteitsbewijs (d.d. 12 mei 1997).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw tweede asielaanvraag volledig baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw partner, I.K. (...) (O.V. 4.817.580). In het kader van zijn tweede asielaanvraag heb ik een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er vastgesteld te worden dat er door diverse tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen en tussen uw verklaringen en die van uw partner S.A. (...) (O.V. 4.817.580) geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u gedwongen werd met de Serviërs te collaboreren. Zo verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag dat u enig kind was en geen broers had (CGVS 1e AA, p.6). Bij uw tweede asielaanvraag beweerde u echter dat er op het moment dat de Serviërs u dwongen om met hen te collaboreren twee broers bij u thuis aanwezig waren. Uw ene broer, N. (...), slaagde er op tijd in zich in de kelder te verstoppen en uw andere broer, K. (...), kon nog niet naar een woning iets verderop vluchten (CGVS 2e AA, p.9). Geconfronteerd met de vaststelling dat u bij uw eerste asielaanvraag te kennen gaf enig kind te zijn, repliceerde u dat u bij uw eerste asielaanvraag in een soort comateuze toestand verkeerde (CGVS 2e AA, p.13). Deze uitleg is echter geenszins afdoende, temeer daar uw partner vertelde dat, toen de Serviërs bij jullie aanklopten om u mee te nemen, uw broers niet bij jullie thuis aanwezig waren, maar in hun eigen huizen verbleven (CGVS 2e AA partner, p.3-4). Verder beweerde u dat de periode waarin u met de Serviërs moest collaboreren drie dagen na het einde van de bombardementen startte (CGVS 2e AA, p.7-8), terwijl uw partner ten

stelligste verklaarde dat u tijdens de bombardementen met hen moest collaboreren (CGVS 2e AA partner, p.3). Voorts verklaarde u dat u vanaf het moment waarop u gedwongen werd met de Serviërs te collaboreren u uw familieleden niet meer terugzag in Kosovo (CGVS 2e AA, p.9-11). Uw partner zei echter dat ze u na uw collaboratie met de Serviërs nog in Kosovo zag (CGVS 2e AA partner, p.3-4). Ten slotte beweerde u bij uw eerste asielaanvraag dat, toen u in 1999 uit Kosovo vluchtte, u samen met uw partner en uw kinderen naar Servië en vervolgens naar Montenegro trok. U liet uw vader in Kosovo achter omdat hij niet wou vertrekken en u wist niet wat er van hem geworden was (DVZ 1e AA, vraag 42). Bij uw tweede asielaanvraag verklaarde u evenwel dat uw partner samen met uw vader en uw twee broers N. (...) en K. (...) Kosovo na de NAVO-bombardementen verliet. Ze vertrokken in de periode dat u met de Serviërs moest collaboreren, i.e. tussen half juni en half augustus 1999. U verliet Kosovo omdat u van uw buurman vernomen had dat uw familieleden naar Montenegro vertrokken waren. Toen u met het verschil in uw verklaringen geconfronteerd werd, wees u erop dat u bij uw eerste asielaanvraag heel bang was, dat u toen niet wist wat u zei doordat u medicatie nam en u herhaalde dat uw familieleden voor uw vertrek uit Kosovo al uit Kosovo weg waren en dat u ze in Titograd (het huidige Podgorica, Montenegro) terugvond (CGVS 2e AA, p.10-13). Deze uitleg is echter geenszins afdoende, daar uw partner uitdrukkelijk verklaarde dat jullie op dezelfde dag tijdens de NAVO-bombardementen samen in dezelfde auto Kosovo verlieten (CGVS 2e AA partner, p.2-3). Bovenstaande bevindingen nopen ertoe te besluiten dat er aan uw verklaringen betreffende uw gedwongen collaboratie met de Serviërs geen enkel geloof meer kan worden gehecht.

Daar er aan uw collaboratie met de Serviërs geen geloof gehecht kan worden, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering dat, toen u in 2008 naar Kosovo zou zijn teruggekeerd, u wegens deze collaboratie niet in Kosovo binnengelaten werd. Deze vaststelling zet bijgevolg tevens uw verklaringen dat u tevergeefs naar Kosovo probeerde terug te keren op de helling (CGVS 2e AA, p.6-7). Hieraan kan overigens nog toegevoegd worden dat de geloofwaardigheid van uw beweerde terugkeer naar Kosovo door een tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en die van uw partner nog verder ondermijnd wordt. Zo beweerde u slechts tot in Mitrovica geraakt te zijn en aan de brug over de Ibar – wat volgens u de grens tussen Kosovo en Servië zou zijn, quod non – door de Kosovaarse douane tegengehouden te zijn. Verder zou u niet geraakt zijn (CGVS 2e AA, p.7). Volgens uw partner vertelde u haar echter na uw terugkeer dat u jullie vernietigde huis in Obilic tijdens uw reis gezien had (CGVS 2e AA partner, p.4). Bovenstaande vaststellingen zetten dan ook de geloofwaardigheid van uw terugkeer naar Kosovo ernstig op de helling.

Ten slotte kan hier nog aan toegevoegd worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratief dossier blijkt dat de afgelopen jaren de veiligheidssituatie voor Roma in Kosovo aanzienlijk verbeterd is en in verscheidene Kosovaarse gemeenten als kalm en stabiel omschreven wordt.

De door u in het kader van uw tweede asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw licna karta (identiteitskaart), uw oude en nieuwe paspoort, uw geboorteakte, uw legerdienstboekje, uw nationaliteitsbewijs, uw lidkaart van een Belgische Romavereniging en uw gezondheidsboekje bevestigen uw identiteit, uw nationaliteit, uw etnie en het feit dat u aan de dienstplichtwetten van het voormalige Joegoslavië voldeed. Hieraan wordt in bovenstaande beslissing echter geenszins getwijfeld. De identiteitsdocumenten van uw kinderen bevestigen hun identiteit en hun nationaliteit. Ook deze staan hier niet ter discussie. De documenten betreffende uw eigendommen bevestigen dat u in Kosovo een firma bezat en dat u er belastingen betaalde. Hieraan twijfel ik evenmin. Wat betreft de brief van het Housing and Property Directorate dient er vastgesteld te worden dat het hier gaat om een kleurenkopie. Bovendien blijkt uit de website van deze commissie dat het nummer van de klacht waarnaar in de door u neergelegde brief gerefereerd wordt verkeerd samengesteld is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dit zet dan ook de authenticiteit van dit document danig op de helling. Aangaande de Servische bustickets dient er opgemerkt te worden dat, hoewel uw naam niet op deze tickets vermeld staat, in deze beslissing aan uw reis naar Servië niet meteen getwijfeld wordt. Het geheel van voorgaande documenten doet evenwel geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen dat er enerzijds aan uw vluchtrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht en dat anderzijds de veiligheidssituatie voor Roma in Kosovo de afgelopen jaren aanzienlijk verbeterd is. Voorts tonen de twee verklaringen van het OCMW, de verschillende documenten in verband met het overlijden en de teraardbestelling van uw vader en de verschillende schoolattesten van uw kinderen enkel aan dat u de afgelopen jaren in België verbleef en dat uw vader hier overleden is. Ook hieraan wordt niet getwijfeld, maar deze elementen hebben op zich geen relevantie voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging of van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten aanzien van uw land van herkomst. Ten slotte doen de Belgische verblijfsdocumenten van uw broers die

hier in België in de hoedanigheid van vluchteling erkend werden evenmin afbreuk aan de weigeringsbeslissing die ten aanzien van u en uw partner genomen wordt, gezien elke asielaanvraag op haar individuele merites beoordeeld dient te worden."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteitsdocumenten, i.e. uw paspoort, uw geboorteakte, uw nationaliteitsbewijs en het bewijs dat u uit Mitrovica afkomstig bent, bevestigen enkel uw identiteit, uw nationaliteit en uw herkomst uit Mitrovica/Kosovo. Hieraan wordt door mij echter niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel, afgeleid uit de schending van artikel 1. A (2) van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, voeren verzoekers aan dat:

- het onvoorstelbaar is dat het bijna 10 jaar geduurd heeft vooraleer zij voor het eerst ten gronde ondervraagd werden;
- verzoeker er geen enkel belang bij had om het bestaan van zijn twee broers te ontkennen;
- de erkenning van verzoekers broers als vluchteling in België hun asielrelaas kan ondersteunen;
- het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna verkort tot CGVS) in gebreke is gebleven door de dossiers van de broers niet ter hand te nemen;
- uit het gehoorverslag blijkt dat de verklaringen omtrent de plaats waar verzoekers broers zich bevonden op het ogenblik dat de Servische militairen langskwamen, geen flagrante tegenstrijdigheden zijn maar eerder onduidelijke verklaringen waarbij de manier van vragen stellen ook een rol kan gespeeld hebben;
- veel afhangt van wat verstaan wordt onder 'het einde van de bombardementen' en de verklaringen weliswaar niet heel coherent zijn maar wel ruimte laten voor twijfel;
- verzoeker niet gezegd heeft dat zijn vader ginder achtergebleven was;
- het CGVS geen rekening heeft gehouden met verzoekers beperkte scholing en met het feit dat verzoekster volledig analfabeet is;
- verzoeker in België gedurende zes maanden geneesmiddelen nam om alles te verwerken en daardoor niet wist wat hij zegde;
- de tegenstrijdigheden de essentie van het asielrelaas niet aantasten;
- uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker van mening was dat de brug over de Ibar in Mitrovica de grens tussen Kosovo en Servië was, zelfs al is dit staatkundig onjuist;
- in een aantal gemeenten een relatieve kalmte heerst maar het niet uitgesloten is dat een incident tot ontploffing komt;
- de minderheden in Kosovo een dermate groot gebrek hebben aan huisvesting, werk, onderwijs en gezondheidszorg dat terugkeren geen menswaardig alternatief is;
- de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen (hierna verkort tot VBV) in een beslissing van 28 november 2006 aan Roma-zigeuners uit Kosovo subsidiaire bescherming heeft toegekend louter op grond van hun etnie. Verzoekers verwijzen ook nog naar een aantal andere uitspraken van de VBV en van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;
- de neergelegde documenten wel degelijk een belang hebben omdat zij met zekerheid de etnische afkomst van verzoekers vaststellen;
- het CGVS door de enkele verwijzing naar de website van het *Housing and Property Directorate* (hierna verkort tot HPD) geenszins duidelijk maakt waarom de brief van het HPD niet authentiek zou zijn.

2.2.1. Verzoekers geven niet aan waarom en op welke wijze de duur en het verloop van de procedure voor het CGVS in deze dienstig zijn om de erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming te beoordelen.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante elementen worden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op de vaststelling dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de feiten die de aanleiding vormden voor hun vlucht uit Kosovo. Verzoekers trachten deze tegenstrijdigheden in het verzoekschrift te vergoelijken.

Uit het administratief dossier blijkt onweerlegbaar dat verzoeker oorspronkelijk verklaarde dat hij geen broers had (gehoorverslag CGVS 20 september 2000, 6) en dat zijn vader niet uit Kosovo wilde vertrekken en hij niet wist wat er van hem geworden was (gehoorverslag DVZ 20 maart 2000, 14). Achteraf stellen dat hij er geen enkel belang bij had om het bestaan van zijn twee broers te ontkennen en dat zijn vader eigenlijk niet wilde vertrekken en dus eerder tegen zijn zin is meegekomen, verandert niets aan bovenstaande verklaringen en heft de tegenstrijdigheden geenszins op.

Verder kan uit de gehoorverslagen niet afgeleid worden dat de verklaringen van verzoekers aangaande de plaats waar de broers zich bevonden onduidelijk zouden zijn of aanleiding zouden kunnen geven tot verwarring. Op de vraag "Wie was er thuis op het moment dat de Serviërs op de deur klopten?" antwoordde verzoeker "ik, mijn vrouw, mijn vader, mijn kinderen, de schoonzussen, de broers Kujtim en Nasuf en hun kinderen" (gehoorverslag CGVS verzoeker 1 april 2009, 9), terwijl verzoekster uitdrukkelijk verklaarde dat de twee broers op dat ogenblik in hun eigen huis aan het slapen waren (gehoorverslag verzoekster 1 april 2009, 4). Deze verklaringen zijn, net zoals de gestelde vragen, duidelijk en niet vatbaar voor interpretatie. Verzoekers geven niet aan op welke wijze de manier van vragen hier een rol kan gespeeld hebben.

Ook de verklaringen over de periode waarin verzoeker met de Serviërs moest samenwerken, laat, anders dan verzoekers voorhouden, geen ruimte voor twijfel. Zo ontkende verzoeker uitdrukkelijk dat hij tijdens de bombardementen met de Serviërs moest samenwerken (gehoorverslag CGVS verzoeker 1 april 2009, 7-8), terwijl verzoekster uitdrukkelijk bevestigde dat er nog bombardementen aan de gang waren toen de Serviërs haar man meenamen (gehoorverslag CGVS verzoekster 1 april 2009, 3).

Verder doet het feit dat verzoeker van mening was dat de brug over de Ibar in Mitrovica de grens tussen Kosovo en Servië was geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker beweerde tot in Mitrovica te zijn geraakt waar hij aan de brug over de Ibar werd tegengehouden (gehoorverslag CGVS verzoeker 1 april 2009, 6-7), terwijl verzoekster stelde dat haar man hun vernietigde huis in Obilic zou hebben gezien (gehoorverslag CGVS verzoekster 1 april 2009, 4).

Verzoekers legden ook nog tegenstrijdige verklaringen af over het feit of verzoeker zijn familie al dan niet nog terugzag in Kosovo nadat hij met de Serviërs begon samen te werken. Vermits verzoekers deze tegenstrijdigheid niet trachten te weerleggen, blijft ook deze onverminderd gehandhaafd.

De vastgestelde tegenstrijdigheden betreffen geen details maar elementen die de kern van verzoekers hun asielaanvraag uitmaken en waarvan redelijkerwijze mag verwacht worden dat zij ze, ook na verloop van een bepaalde tijd, nog waarheidsgetrouw kunnen weergeven, temeer daar het gaat om ingrijpende gebeurtenissen die geacht mogen worden in het geheugen van de asielzoeker gegrift te zijn.

2.2.3. Met betrekking tot belangrijke feiten die de essentie van het asielaanvraag uitmaken, mag ook van een persoon met een geringe opleiding verwacht worden dat deze in staat is voldoende coherente en duidelijke informatie te verstrekken betreffende gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt (RvS 27 januari 2007, nr. 127.477). De vastgestelde tegenstrijdigheden zijn dermate wezenlijk dat ze niet verklaard kunnen worden door een gebrek aan scholing.

Verzoeker legt geen geneeskundig getuigschrift neer en maakt evenmin op een andere wijze aannemelijk dat hij *getroubleerd* was en daardoor geen samenhangende en juiste verklaringen kon afleggen. Ook uit het administratief dossier kan niet afgeleid worden dat verzoeker op het ogenblik van het eerste gehoor geestelijke problemen had.

2.2.4. Er bestaat geen enkele bepaling of geen enkel beginsel op grond waarvan het CGVS verplicht zou zijn om in het kader van een hangende asielaanvraag de feiten te onderzoeken die aan de basis liggen van de erkenning als vluchteling van familieleden van de asielzoeker. Zoals eerder gesteld, ligt de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker zelf en is het dus aan verzoekers om aan te geven waarom en op welke wijze deze erkenningen in onderhavig geval dienstig kunnen zijn, hetgeen in deze niet gebeurd is.

2.2.5. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege waarvan de uitspraken geen bindende precedentwaarde hebben. Elke asielaanvraag wordt individueel onderzocht rekening houdend met de specifieke gegevens eigen aan de aanvraag en de persoon van de asielzoeker. Andersluidende uitspraken in gelijkaardige gevallen zijn mogelijk zonder dat er sprake is van een aantasting van de rechtsgeldigheid van deze uitspraken. Hetzelfde geldt voor de uitspraken van de vroegere VBV. De rechtspraak van de Raad en van de VBV waarnaar verzoekers verwijzen, dateert overigens van voor de Cedoca-rapporten en is niet van dien aard om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.6. De beweringen van verzoekers aangaande de veiligheidsproblemen en de socio-economische toestand van de Roma in Kosovo worden niet in het minst gestaafd of aannemelijk gemaakt. Bovendien zijn ze in tegenspraak met de Cedoca-rapporten die zich in het administratief dossier bevinden. Daaruit blijkt dat de veiligheid van de Roma in Kosovo gewaarborgd is, er zich de laatste jaren geen problemen meer hebben voorgedaan en de Roma over voldoende bewegingsvrijheid beschikken, zowel in Pec/Pejë (antwoorddocument Cedoca KS2009-007 8 augustus 2008 update 9 februari 2009, 8), als in Gjakovë/Dakovica (antwoorddocument Cedoca KS2009-006 9 februari 2009, 3), als in Rahovec/Orahovac (antwoorddocument Cedoca KS2009-005 9 februari 2009, 2). Er zijn geen aanwijzingen dat de toestand ontvlambaar zou zijn. Wat de socio-economische situatie betreft, blijkt dat volgens de Kosovaarse mensenrechtenorganisatie Council for Defence of Human Rights and Freedoms en volgens de Organization for Security and Co-operation in Europe de toegang tot de gezondheidszorg voor de Roma in het algemeen toereikend is. Bovendien heeft de Kosovaarse overheid een strategisch plan ontwikkeld voor de integratie van de Roma, de Ashkali en de Egyptenaren, dat betrekking heeft op de periode 2009-2015 en zich richt op huisvesting, onderwijs, werkgelegenheid en gezondheidszorg (antwoorddocument Cedoca KS2009-007 8 augustus 2008 update 9 februari 2009, 3-4).

2.2.7. Het CGVS heeft in de bestreden beslissing duidelijk aangegeven waarom het de brief van het HPD niet als echt beschouwt. Niet alleen heeft het CGVS vastgesteld dat het nummer van de klacht waarnaar in de brief wordt verwezen verkeerd is samengesteld maar het heeft ook geoordeeld dat het feit dat het hier om een kleurenkopie gaat de echtheid van de brief danig op de helling zet. Verzoekers hun betoog dat het CGVS geenszins duidelijk maakt waarom de brief van het HPD niet authentiek zou zijn, mist dus feitelijke grondslag.

2.3. Verzoekers maken niet aannemelijk dat zij dienen te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het enige middel is ongegrond. De bestreden beslissing is gesteund op afdoende gronden die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

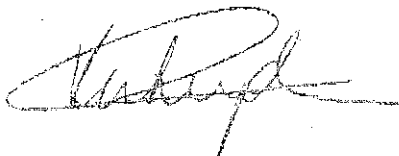
De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend en negen door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

K. VERHEYDEN

De voorzitter,

F. HOFFER